І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVI. Ч. 28. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го ЛЮТОГО 1959 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 11, 1959 No. 28. VOL. LXVI.

УРЯД ПРИГОТОВИВ ПРОГРАМУ ДОПОМОГИ НА БУДУВАННЯ ШКІЛЬНИХ ПРИМІЩЕНЬ

Вашингтон. — В понеділок дня 9 лютого ц. р. опубліковано тут випрацьований урядом плян федеральної допомоги на будування приміщень для народних і середніх шкіл та публічних і приватних каледжів. Плян цей був пересланий у формі законопроєкту секретарем здоров'я, виховання і суспільної опіки Артуром С. Флемінґом на руки Сема Рейбирна, спікера Палати Репрезентантів. Якщо йде про будівництво приміщень для народних і середніх шкіл, то згідно з урядовим пляном, місцеві шкільні установи видають в порозумінні з урядом спеціяльні бонди на сфінансування своєї будівельної програми і зобов'язуються платити від них річні проценти і кошти амортизації, а решту допомагає їм сплачувати федеральний уряд, на базі 50:50. Федеральна програма в цій ділянці мала б уможливити, як заявив Флемінґ, збудування на протязі п'яти років шкільних приміщень вартости п'ять більйонів долярів. Федеральна допомога на ту ціль мала б виносити яких 2.500,000.000 долярів, розложених на 25 років і виплачуваних по сто мільйонів річно. Будування приміщень для публічних і приватних каледжів могло б бути фінансоване з тієї суми тільки у висоті яких 25 процентів. Згідно з цим пляном, місцевість чи округа, яка хотіла б збудувати школу вартости 500.000 долярів, матиме можливість одержати половину тієї суми, значить 250.000 долярів у формі федерально позички розложеної на 25 літ. Якщо ж якась місцевість чи стейт хотіли б почати будування каледжу вартости одного мільйона дол., то вони зможуть одержати від уряду 250.000 долярів, платних по 12.500 дол. на протязі 20 років. Урядову програму будування шкільних приміщень заатакував негайно дуже гостро сенатор Джеймс Е. Миррей, який заявив, що цей плян корисний не для шкіл але для банків. Миррей разом з іншими демократами передав під розгляд Конґресу свій окремий плян федеральної допомоги для шкільництва, яка охоплює не тільки справу будування шкіл, але теж і платень для вчителів.

Сенат призначив на будову летовищ $465 мільйонів

Вашингтон. — Сенат не зважає на те, що Президент закликає його не збільшувати запропонованих урядом сум у бюджеті, і 6-го лютого прийняв більшістю 63 до 22 голосів законопроєкт про призначення на будову летовищ 465 мільйонів долярів. Сенат не хотів погодитися на те, щоб цю суму зменшити до половини, бо президент Айзенгавер минулого року поставив був „вето" проти подібного законопроєкту. Тепер уряд видає на цю ціль 63 мільйони долярів річно, а згідно з ухваленим в Сенаті законопроєктом 465 мільйонів долярів треба б видати впродовж найближчих чотирьох років, починаючи з 1-го липня ц. р. Уряд противиться збільшувати видатки на побудову цивільних летовищ, хоч за кожний урядом виданий долар стейт або місто мусить дати також один долар, і тим способом кращала б летунська комунікація. Уряд є проти збільшування бюджету, бо не хоче спричиняти інфляції доляра.

Голова Міжнародної Адміністрації Смит зрезиґнував внаслідок інтриґ Алкорна

Вашингтон. — Аж тепер виявилося, що голова Міжнародної Адміністрації Джеймс Г. Смит зрезиґнував із свого становища тому, що внаслідок інтриґ голови Крайового Республіканського Комітету Міда Алкорна не був наменований на секретаря фльоти після резиґнації Томаса С. Ґейтса. Смит сподівався, що займе становище після Ґейтса, і знав, що в урядових колах плянували це зробити. Але про це довідався Мід Алкорн і інтервеніював в Білому Домі проти Смита тому, що рік тому під час розмови з Алкорном сказав, що він не міг би дати праці за те тільки, що хтось належить до Республік. партії. Перед своєю резиґнацією Ґейтс пропонував своє становище своєму підсекретареві Вільямові Франкові, але той відмовився з огляду на злий стан здоров'я. Тоді Ґейтс запропонував був стати секретарем фльоти Смитові, і той погодився був на це, але Мід Алкорн спротивився в імені партії, і Ґейтс намовив Франкі прийняти номінацію на секретаря фльоти, а Смит образився, зрезиґнував із голови Міжнародної Адміністрації і виїхав із Вашингтону.

В СЕРЕДУ 11-го ЛЮТОГО ПОЧАВСЯ ВЕЛИКОДНІЙ ПІСТ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ

Ню Йорк. — В середу 11-го лютого починається Великодній піст у всіх тих християн, які відзначають свята за новим календарем. У християн, що святкують за старим календарем, Великодні свята цього року будуть п'ять тижнів пізніше від латинських, це значить аж 3-го травня.

В АМЕРИЦІ

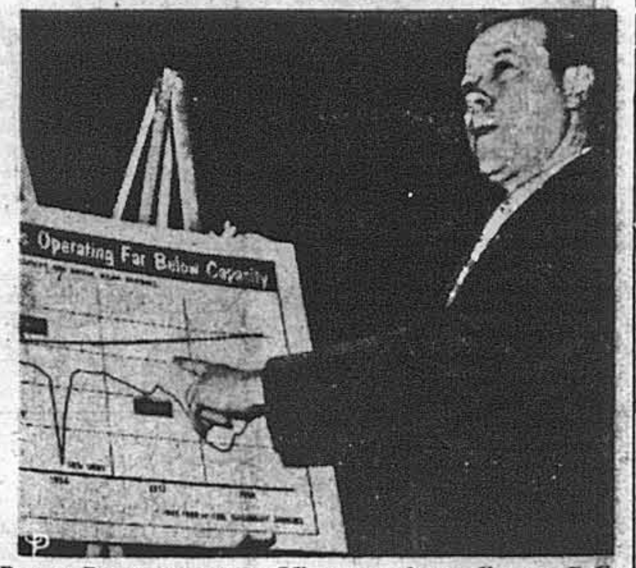
● **Конґресова бібліотека у Вашингтоні** в четвер 12-го лютого відкриє виставку, на якій буде представлено 250 експонатів: рукописи, фотографії, рідкі книжки й друки, зв'язані з покійним президентом ЗДА Абрагамом Линколном з нагоди 150-річчя з дня його народин.

● **В суботу 7-го лютого** прибув до Ню Йорку 35-річний юґославський екс-король Петро Караґеорґієвич, який постійно перебуває в Англії, з своїм адьютантом, генералом Теодором Міліцавічем. В неділю 8-го лютого він був на прийнятті в Крайовій Сербській Федерації в Питсбурґу, Па. Екс-король Петро цікавиться подіями в Юґославії, але відмовився будь-що заявити про ситуацію під режимом Тіта. В ЗДА він пробуде шість тижнів.

● **Президент Айзенгавер** визначив 7-членну делеґацію, яка заступатиме його на інавґурації венесуельського президента Ромуля Бетанкурта, що відбудеться в днях від 11-го до 15-го лютого. До цієї делеґації належать: колишній губернатор Ню Йорку Томас Дюї, американський амбасадор у Венесуелі Едвард Спаркс, асистент державного секретаря Рой Р. Работом, голова Американської Федерації Праці, Конґресу Індустріяльних Організацій Джордж Міні та інші.

● **Карден Шепард**, 68-річний коридорний слуга в нюйоркському готелі „Абердін", 47 років відслужив у тому готелі і безчисленне число разів закликав для гостей таксівки. 7-го лютого закликав він таксівку — для себе, бо з тим днем відійшов на емеритуру. Перед тим на його честь влаштоване було прийняття, на якому управа готелю і постійні гості склали довголітньому працівникові численні подарунки. Тепер Карден Шепард плянує поїхати на оглядини Коні Айленду, де не був від 1908 року. Від 32 вулиці в Ню Йорку, де він мешкає, це забере йому годину їзди.

РУТЕР ІЛЮСТРУЄ СВОЇ ПРОПОЗИЦІЇ НА РІСТ ГОСПОДАРСТВА

Волтер Рутер, президент Об'єднаних Автомобільних Робітників та віце-президент Американської Федерації Праці — Конґресу Індустріяльних Організацій, у своїх свідченях перед спільною конґресовою Господарською комісією у Вашингтоні користувався спеціяльно приготованою мапою, щоб доказувати свої тези про дальший економічний ріст країни. Він вважає, що такий ріст і розвиток економії можуть забезпечити: збільшення заробітних платень і цін, збільшення мінімальної платні, федеральна допомога для районів, що виказують економічну рецесію, допомога в навчанні і школі, збільшення допомоги на випадок безробіття ітп.

РУТЕР ПРОПОНУЄ ЗБІЛЬШИТИ ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ НА 5% РІЧНО

Вашингтон. — Голова спілки автомобільних робітників Волтер П. Рутер 9-го лютого зізнавав у Спільній Економічній Комісії і заявив, що ЗДА зможуть розв'язати свої економічні проблеми тільки тоді, коли економіка країни збільшуватиметься принаймні на 5 відсотків річно. Минулого року це збільшення становило тільки 2 відсотки, і тому в країні є багато господарських проблем нерозв'язаних. На думку Рутера недавня економічна знижка була спричинена „економічними помилками уряду". ЗДА досі пересічно збільшували свою господарку по 3 відсотки річно, але економісти твердять, що можливе збільшування економіки на 5 відсотків річно. Рутер пропонує, щоб скріпити економіку в тих районах, які мають більше число безробітних внаслідок знижки в економіці, але не подає пляну, яким робом можна б економіку кожного року збільшувати на 5 відсотків. Його філософія така, що більші федеральні видатки є головним засобом до того, щоб збільшувати економіку держави. Але після Рутера зізнавав представник Торговельної Палати ЗДА Волтер Феклер, який казав, що ці рекомендації на збільшення економіки не мусять бути успішні і можуть спричинити нову знижку в господарстві. Рутер не турбується тим, що збільшені федеральні видатки спричиняють інфляцію доляра, а це зубожує понад 12 мільйонів тих осіб, які живуть із старечих та інших пенсій соціяльного забезпечення.

Фулбрайт домагається, щоб на амбасадорів наменовували фахівців

Вашингтон. — Новий голова Комісія Закордонних Справ сенатор Вільям Фулбрайт вислав лист до державного секретаря Джана Фостера Доллеса, в якому домагається, щоб на амбасадорів до чужих країн наменовували фахівців і таких людей, які могли б із користю для ЗДА виконувати свої обов'язки. Фулбрайт писав, що досі „деякі амбасадори не були на тій висоті, щоб могли обстоювати наші інтереси закордоном." Голова цієї важливої сенатської комісії закликає Доллеса, щоб протиставився політичному натискові при номінації амбасадорів, і щоб при кожній номінації, яку предкладається до затвердження комісії, було більше інформацій про того, кого пропонується на амбасадора. В своїй промові в Сенаті сен. Фулбрайт сказав, що і Президент і державний секретар повинні протиставитися політичним впливам, і наменовувати людей здібних до призначеної праці. Недавно виявилися впливи голови Крайового Республіканського Комітету Міда Алкорна, який противився наменуванню тому тільки, що дана особа не хотіла діяти в інтересі партії без уваги на здібності кандидата.

Уряд повідомляє про здушення револьти в провінції Санта Барбара в Гондурасі

Теґусіґальпа, Гондурас. — Президент Ромон Вілледа Моралес 9-го лютого повідомив, що урядові війська здобули мале ґарнізонове місто Санта Барбара і що ціла ця провінція вже вповні очищена від повстанців, які від минулої суботи 7-го лютого опанували були столицю цієї провінції. Майор Фльорес Ґерра, який командував урядовими військами в провінції Санта Барбара, повідомив уряд, що здобув місто і взяв до неволі 130 повстанців, а решта повстанців втекла в напрямі до ґватемальського кордону. Повстання тривало від суботи, але про нього не було вісток, які важко доходять із тієї гористої околиці.

Д-р Ол. Сас-Яворський говорив в УВАН про подібності в американській і українській історії

Ню Йорк. — Д-р Олександер Сас-Яворський, відомий переможець у телевізійних змаганнях в знанні історії Америки, виступив тут минулої суботи, 7-го лютого, на конференції Української Вільної Академії Наук в ЗДА з доповіддю про подібності в історії Америки і України. Свою доповідь д-р Сас-Яворський попередив заввагами про свої методи у вивчуванні історії Америки, а закінчив її висловом побажань, щоб ті деякі подібності в історії обидвох країн були дальше розроблювані методою історичної аналізи. В дискусії над доповіддю, в якій взяли участь пп. А. Ґудзовський, В. Косаренко-Косаревич, Б. Мартос, В. Маркусь, Л. Чикаленко та інші, вказано на ще кілька моментів історичних подібностей.

ЗАХІД ЗБЕРІГАЄ ПОВНУ ЄДНІСТЬ В СПРАВІ БЕРЛІНУ

Вашингтон. — Державний секретар Доллес, вернувшись в понеділок 9-го лютого з своєї шестиденної подорожі до столиць Англії, Франції і Західньої Німеччини, де він конферував з тамошніми керівними державними мужами, ствердив рішуче повну єдність західніх позицій в справі Німеччини і Берліну. Всупереч усім большевицьким погрозам, ЗДА, Англія і Франція рішені зберегти свої позиції в західньому Берліні та боронити всіми можливими способами свободи постачання для своїх західньо-берлінських гарнізонів. ЗДА, Англія, Франція і Західня Німеччина одностайно прийняли принцип „нема концесій без концесій" — інформує преса, себто — Захід не буде йти назустріч совєтському шантажеві щодо перетворення західнього Берліну в „вільне місто" під загрозою передачі німецьким комуністам „суверенних" прав щодо контролі руху між Берліном і Західньою Німеччиною. У проєкті відповіді на совєтську ноту в праві скликання „мирової конференції" з двома Німеччинами у складі 28-х членів — Захід відкине цю пропозицію, пропонуючи з свого боку конференцію міністрів закордонних справ „великої четвірки", без докладно поданої дати. Сподіваються, що така конференція почнеться під кінець березня чи в квітні ц. р. Захід не ставитиме конкретної дати, щоб не виглядало, що скликування конференції перед ультимативним терміном, що його назвав був Хрущов у своїй ноті з 28 листопада мин. р. (на 28 травня ц. р.), було б підчиненням цьому ультиматумові. А втім, скликання конферренції залежатиме від становища Совєтів, які можуть придумати якусь нову штуку.

Італія має нові труднощі із створенням уряду

Рим. — Десиґнований на нового прем'єра Італії колишній прем'єр проф. Антоніо Сеґні, який має тепер 68 років, має нові труднощі із складенням нового італійського уряду, з уваги на розкол серед соціялістів-демократів з-під стягу Джузеппе Сарраґата. На недільному з'їзді тієї партії 400 делеґатів, які ніби репрезентують одну четвертину партії, проголосили себе „автономною групою", відмовивши послуху партійному проводові. З 22-ох парляментарних послів тієї партії 5 заявилось за новою групою. Таким чином зменшилась кількість послів, які відтримали б новий уряд християнських демократів, що мають в парляменті 272-ох послів на всіх 596 членів парляменту. Тому, що соціял-демократи і монархісти, ба навіть соціялісти і лібералі відмовляються від коаліції, то виринула концепція, щоб уряд склали виключно самі християнські демократи та користувались або постійною підтримкою правих партій, або пливкою більшістю від випадку до випадку. Однак це була б така хитка підстава, що рахуються знову з можливістю розв'язання парляменту і розписання нових виборів. Розкол серед соціял-демократів прийшов на тлі різниці думок щодо потреби з'єднання з лівими соціялістами з-під стягу Пієтра Ненні, які ніби „усамостійнились" від комуністів, але далі з ними кооперують.

Греція і Туреччина погодились щодо Кипру

Цюріх. — На грецько-турецькій конференції у Цюріху в Швайцарії прийшло до згоди щодо дальшої долі середньоморського острова Кипру, на якому від поверх трьох років триває підпільно-революційна боротьба кипрських греків проти англійської адміністрації із спорадичними вибухами актів насильства між грецькою і турецькою частинами населення. У конференції в Цюріху, що відбулась напередодні минулого і цього тижня, взяли участь грецький і турецький прем'єри та міністри закордонних справ. Вони — за пресовими інформаціями — виготовили проєкт конституції для Кипру, за яким Кипр був би сомостійною державою з двонаціональним парляментом, себто із окремими турецькою і грецькою палатами. Докладне визначення справи вимагало б згоди обох палат. Таким чином Туреччина хоче забезпечити себе проти таких рішень грецької більшости, які шкодили б її, Туреччини, інтересам. Кипр лежить близько турецьких кордонів, а на пів мільйона мешканців, турки становлять одну п'яту населення. Греки відмовились від попереднього свого максимального постуляту державного об'єднання Кипру з Грецією. Виготовлений грецько-турецький проєкт має бути представлений Англії. Остаточна розв'язка цієї проблеми стане дійсною щойно тоді, коли не тільки Англія, але й авторитетні представництва кипрських греків і турків дадуть свою згоду. Все ж, замирення між урядами Греції і Туреччини, які підтримують дані національні групи на Кипрі, робить надію на швидке полагодження цієї проблеми.

Південні корейці служать масово в американській армії в Кореї

Сеул. — В американських військових частинах, стаціонованих в Південній Кореї, служить багато корейців — розкриває американська преса. Це стосується не тільки одиниць, а маси, бо у двох американських дивізіях, що нараховують по 14.000 вояків, коло половини становлять корейці. Їх переносить туди службовим шляхом командування південно-корейської армії. Первісні мовні труднощі швидко переборюються. Нема ніяких дисонансів між корейськими та американськими вояками, що служать в тих самих формаціях. Для Америки таке масове притягнення до служби корейців корисне з матеріяльного боку, бо коли американський вояк дістає місячно кругло по $80, то корейський — всього кругло 2 центів. Водночас — це дозволяє більшій скількості корейських вояків переходити повний вишкіл в американських формаціях. Сутньою причиною цього стану є редукції американських збройних сил у зв'язку з бюджетовими ощадностями.

Найближчим небажаним гостем в ЗДА буде Міхаїл Суслов

Париж. — Американські кореспонденти в Парижі довідуються, що Мікоян заповів був недалекий виїзд з „відвідинами" до З'єдинених Держав Міхаїла Суслова, члена ЦК і Президії компартії, ото ж одного з керівної большевицької кліки, який має марку видатного комуністичного теоретика і — фанатичного ворога Америки. У зв'язку з ролею, що її Суслов відіграв у мадярській масакрі, італійський уряд відмовив йому в 1956-у році візи.

ДОЛЛЕС БУДЕ ЗНОВУ ОПЕРОВАНИЙ — ЙОГО ЗАСТУПАТИМЕ ГЕРТЕР

Державний секретар Джан Фостер Доллес

Швидко після того, як державний секретар Джан Ф. Доллес вийшов з Білого Дому, де він звітував Президентові про висліди своєї подорожі до Европи, подано до відома, що Доллес переслав Президентові листа з просьбою звільнити його на кілька тижнів від активної служби з уваги на потребу піддатися операції пропуклини. Доллес сам запропонував, щоб на той час його функції виконував заступник державного секретаря Християн Гертер, або Даґлас Діллон. Гертер матиме офіційний титул „діючий державний секретар". Сам Дж. Ф. Доллес висловив переконання, що за „кілька тижнів" він цілком повернеться до здоров'я і до урядування. У розмові з журналістами секретар Білого Дому Джеймс Гаґерті заперечив, наче б уже тепер було відомо, що в найближчих тижнях відбудеться східньо-західня міжнародна конференція та звернув увагу, що стилізація листа Фж. Ф. Доллеса вказує недвозначно, що він, Доллес, резервує собі право заступати ЗДА на конференції міністрів закордонних справ з участю Совєтів. Хоч Доллес почував себе погано під час своєї останньої подорожі по Европі, проте він переводив всі наради і розмови так, що ніхто з його розмовців на зауважив ніяких змін в його здоров'ї. Державний секретар Доллес має 71-ий рік життя. Два роки тому перейшов важку операцію пістряка. Лікарі заперечують наче б теперішня недуга Доллеса була відновленням злобного новотвору. Сам Доллес, розмовляючи телефонічно з Християном Гертером, який перебуває на короткому відпочинку в Індіяні, не наполягав на приспішенні повороту Гертера до столиці, куди він все одно мав вернутись під кінець цього тижня. Доллеса оглядали три лікарі в його домі в минулий понеділок, — між ними ген. д-р Лііонард Гітон, командант шпиталю Волтера Ріда. Доллес мав переїхати до того шпиталю у вівторок. У зв'язку з цим часописи пригадують залізну витриманість і енерґію того державного діяча. В січні він мусів зректися подорожі до Канади з уваги на погане здоров'я, а в грудні перейшов операцію грубої кишки. В останній подорожі до Европи товаришив йому полк. д-р Бенджамін Сіллівак із проводу шпиталю Волтера Ріда. Коли він вернувся в минулий понеділок, він мав за собою 560,000 миль, що їх переїхав, чи радше здебільша перелетів у виконуванні своїх обов'язків протягом цілої дотеперішньої каденції президента Айзенгавера.

Індонезія шукає злагоди із ЗДА та Австралією

Якарта. — Міністер закордонних справ Індонезії Субандріо виїхав з офіційними відвідинами до Австралії, щоб у безпосередніх переговорах з австралійським урядом старатися направити австралійсько-індонезійські взаємини. Вони дуже погані з того часу, як Австралія палко підтримувала претенсії Голляндії до західньої Нової Ґвінеї, що її Індонезія вважає частиною своєї території, безправно адміністрованої дотепер Голляндією. Східня частина Нової Ґвінеї належить до Австралії, і Австралія противилась завжди індонезійським претенсіям до згаданої частини Нової Ґвінеї, головно з уваги на острах, що в Індонезії можуть прийти до влади комуністи. Найбільша закордонно-політична проблема Австралії — це потенціяльна небезпека від червоного Китаю, який перейняв на себе колишні японські пан-азійські „місійні" амбіції, чи пак просто — колишній японський імперіялізм. Водночас із заходами Індонезії щодо поправлення відносин з Австралією ідуть такі самі заходи щодо ЗДА. Саме напередодні виїзду Субандріо до Австралії, індонезійський уряд дістав офіційне повідомлення, що ЗДА погодились продати їй легку зброю — кріси, скорострілі, „джіпи", вантажні авта і т. п. — на круглу суму 10 мільйонів долярів, на які Індонезія дістане довготерміновий кредит. Американські чинники, які з недовір'ям ставляться до „співіснування" президента Сукарна з комуністами у внутрішній і зовнішній політиці, мають проте довір'я до шефа індонезійської армії ген. Абдула Гаріса Насуціона, одвертого проти-комуніста.

У СВІТІ

● **Над совєтською амбасадою в Лондоні** якийсь жартун повісив уночі з середи на четвер минулого тижня — американський державний прапор. Два англійські поліціянти побачили це, зняли прапор і повідомили про подію совєтську амбасаду. Її речник, зробивши добру міну при кепській грі, заявив, що американський прапор над совєтською амбасадою є „символом любови совєтського народу до американського".

● **Комуністи в Ісляндії** домагаються від уряду нової акції проти англійських рибалок, які ловлять рибу в прибережних водах Ісляндії. Вони вважають за образу національної чести, що воєнні кораблі охороняють англійську рибальську фльотилію. Ця демагогія має серед ісляндців великий успіх.

● **Англійський фільмовий артист Алек Ґіннес**, який дістав від королеви Єлисавети шляхетський титул і орден за виконану ним ролю у фільмі „Міст на ріці Квай", разом із найвизначнішими англійськими артистами був запрошений до королівського двору.

● **Японці** мусять значно збільшити асиґнування на свої збройні сили, переймаючи відповідальність за власну майбутність — висновував японському прем'єрові Нобосуке Кіші голова плянування допомоги закордонові, Вільям Дрейпер. У 1954 році Японія дістала від ЗДА $277,000.000 на військові цілі, а до кінця біжучого бюджетового року дістане лише $111,000.000. Ця сума в наступному році буде ще менша.

● **Славетний норвезький артист** - маляр Едвард Мунх запізвав до суду столяра Каспера Касперзена, який нібито украв у нього кілька образів. Суд оправдав Касперзена після того, як він у судовій залі намалював образ, досконало подібний до одного з образів Мунха.

● **Совєтський міністер військового постачання Дмітрій Устінов** заявив на 21-му з'їзді компартії в Москві, що ракетна технологія в СССР піде протягом найближчих сімох років далеко вперед. Нема сумніву, сказав він, що Совєти вестимуть провід у ділянці розвитку наймодерніших родів зброї.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$ 12.00	One year	$ 12.00
На пів року	6.25	Six months	6.25
На три місяці	3.25	Three months	3.25

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОПРАВДАНА ВИМОГА

Дейвід Лоренс, редактор відомого і 'впливового політичного тижневика „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", у виданні цього журналу на 13--го лютого, ставить вимогу, щоб уряд З'єдинених Держав зірвав дипломатичні відносини з урядом Совєтського Союзу, відкликав свого амбасадора з Москви і вислав совєтського амбасадора Меншікова з Вашингтону За останній аргумент для такої акції Лоренс видвигає голосну тепер знову справу совєтського нападу і збиття неозброєного американського транспортового літака над підсовєтською Вірменією 2-го вересня минулого року, внаслідок чого згинуло 17 американських летунів. Цей літак, вилетівши з одної із американських летунських баз в Туреччині, втратив був орієнтацію і опинився за кілька миль над совєтською територією.

В усіх культурних країнах світу в подібних випадках, в найгіршому разі, змусили б такий заблуканий літак приземлитись на вказаному летовищі. Совєти, поступивши всупереч усім прийнятим міжнародним законам та звичаям ,заатакували безборонний літак і знищили його. Інтерпельований у цій справі совєтський уряд, вибріхуючись тим, що літак ,мовляв, сам розбився, повернув тіла тільки шістьох убитих американських летунів, і заявив, що „нічого не знає" про інших. Виясненння на це могло бути тільки одне: тіла інших американських летунів були подіравлені совєтськими кулями, і тому совєтські душогубці десь їх поховали, щоб не давати доказу свого злочину.

Однак, Америка має інший безсумнівний доказ совєтського злочину у формі переловленої одною з американських підслухових стацій і записаної на стрічці розмови совєтських летунів ,що брали участь в нападі на безборонний американський літак. Ще в листопаді м. р. державний департамент хотів був продемонструвати цю записану розмову совєтському амбасадорові у Вашингтоні, Міхаілу Меншікову але той відмовився її вислухати. Цю саму справу заторкнув також державний секретар Доллес у своїй розмові з заступником прем'єра Мікояном під час його недавніх відвідин у Вашингтоні, але й Мікоян обстоював твердження що американський літак „сам розбився". Тепер, після проголошення державним департаментом записаної розмови совєтських летунів, Москва вибріхується тим, що, мовляв цю розмову сфальшовано, і спрепаровано в Голлівуді. Своє твердження Москва базує на тому, що совєтські летуни не вживають такої мови й термінології, яка подана в американському записі переловленої розмови. Тим часом, пресовий орган совєтської авіяції приблизно через два тижні після збиття совєтського літака опублікував був детальне звідомлення про одну з „практичних" вправ совєтських летунів, і переловлена та записана американцями розмова у великій мірі відповідає розмові, поданій в цьому журналі совєтської авіяції.

Усі ці факти, на думку Лоренса, є тією краплиною, яка переповнює чашу американської терпеливости на безліч всіляких совєтських злочинів. Як може Америка і весь західній світ — питається цитований автор — продовжувати будь-які взаємини з бандитським урядом у Москві в обличчі таких фактів. Лоренс не рекомендує війни, хоч і на неї є повно причин, але пропонує остракізм — виключення СССР із спільноти народів, як найбільш практичну розв'язку. Іншими словами, Америка і її союзники повинні зірвати з Москвою всякі зв'язки, накласти суворе ембарго на торгівлю з нею і цілком ізолювати совєтський режим від будьяких міжнародних зв'язків з вільним світом. Якщо б Америка та демократичний світ рішилися були на таку акцію проти Гітлера в 1930-их роках, світ уникнув би другої світової війни — твердить Лоренс. Також у відношенні до Москви така акція на багато років спізнилася, але в цьому випадку оправдало б себе прислів'я „ліпше пізно, як ніколи".

Хоч брутальний совєтський напад на безборонний американський літак і вбивство 17-ох американських летунів можна справді вважати за перетягнення вже й без того дуже натягненої струни совєтсько - західніх відносин, в теперішніх обставинах все ж таки годі припускати, що Вашингтон послухає рекомендації Лоренса і поведе пропоновану ним рішучу акцію проти Москви. А проте, ці рекомендації, головно їх причина, пригадують безвиглядну ситуацію, в якій опинився і безнастанно перебуває світ, не зважаючи на всі пропагандивні „відлиги" та „зміни". І якщо випадок з американським літаком не перерве натягненої струни, то її може кожного дня і в кожній хвилині перервати якийсь інший совєтський злочин. Це ми всі повинні мати на увазі і відповідно поступати, завжди готові навіть на найгірший „всякий випадок".

ХМАРИ НА АРАБСЬКО-СОВЄТСЬКОМУ ОВИДІ

На сформування арабсько-совєтських взаємин вирішний вплив мало відношення до західнього 'світу. Ще в процесі боротьби цілого ряду колоніяльних народів за свою державну самостійність Ленін вказував на потребу використовувати ці рухи для справи міжнародного комунізму. Коли ж у висліді другої світової війни постав в Азії, Африці й Океанії цілий ряд нових держав, Совєти використали антиколоніяльні настрої в молодих державах для постійного нацьковування їх проти „імперіялістів і колоніялістів", тавруючи тими назвами західньо -, европейські держави і ЗДА, а Совєтський Союз представляючи як єдиного щирого приятеля азійсько - африканських народів. Ця совєтська пропаганда не скрізь мала успіх. Там, де комуністи повели були свою підривно -- партизанську роботу з надією захопити владу у свої руки, напр., у Сіямі й в Маляйській Федерації, не стало місця для симпатій до Москви і Пейпінгу. Війна в Кореї і в Індо - Китаї, окупація Тибету й агресивна постава комуно - китайського режиму супроти Формози й подекуди Бірми, чималою мірою причинились до усвідомлення народами південної і Східньої Азії дійсної суті комунізму. Зрештою, совєтська політика ,що рішуче відразу підтримала н а ц і оналістичні рухи колоніяльних народів, здобула поважний успіх, тим паче, що ЗДА, в ім'я добрих взаємин з своїми союзниками з НАТО, не завжди виявляли відповідну рішучість і не маніфестували її назверх. Більшість новопосталих азійсько-африканських держав, з Індією, Індонезією і Єгиптом у проводі, проголосили „невтральність" у затяжному західньо - східньому конфлікті. Названі три держави ведуть також провід у „співіснуванні" з Совєтським Союзом і комуністичним Китаєм. „П'ять принципів", що їх підписали Чу Ен - лай і індійський прем'єр Неру, стали теоретичною підбудовою того „співіснування".

В останніх трьох роках воно найяскравіше проявилось на совєтсько - єгипетських взаєминах. Хоч англійсько - єгипетська угода з жовтня 1954 року про відкликання англійських військ з обширу Суезького каналу та передачу його під суверенність Єгипту зліквідувала старий єгипетсько - англійський спір і подавала надію на приєднання Єгипту до прозахіднього бльоку, новий правитель Єгипту, полк. Гамаль Абдель Нассер, що від квітня того ж року став його прем'єром, а від червня також президентом, рішив використати проголошену ним невтральність для подвійної користи: від Америки дістати фонди для будови Асванської греблі, а від Совєтів дістати зброю взаміну за бавовну. Коли ж ЗДА відкликали обіцяну на названу ціль фінансову допомогу, Єгипет проголосив передчасно націоналізацію Суезького каналу, що з черги привело до англо - французької виправи восени 1956 року. Совєти, побачивши, що увага світу частинно відвернулась від мадярської революції, цілою парою підтримали Єгипет, загрозивши Англії і Франції бомбардуванням, якщо вони не припинять свого наступу. Цей епізод скріпив совєтсько-єгипетську „приязнь", дармащо Англія і Франція погодились відкликати свої війська з Єгипту не під натиском Совєтів, а внаслідок опозиції ЗДА, що оголили тоді в Об'єднаних Націях акцію за негайним припиненням бойових дій .

През. Нассер, який став символом панарабського націоналістичного руху, стояв завжди на становищі, що міждержавні зв'язки Арабської Республіки з Совєтським Союзом це одне, а внутрішня політика в названій Республіці — річ зовсім друга. Він аж надто буквально брав згаданих „п'ять принципів" про співіснування, за якими у міжнародних взаєминах не грає ролі суспільно - політичний устрій держав, всі держави рівні й рівнорядні, одначе не втручаються у внутрішні справи другої і кожна шанує суверенність та ґарантує недоторканість іншої держави. Таким чином він уважав, що може на терені своєї держави переслідувати комуністів і водночас жити в приязні з червоною Москвою. Тим часом Хрущов нагадав Нассерові, що ця справа складніша: він гостро затаврував переслідування к о м у н і стів „арабськими приятелями" і боронив арабських комуністів, як ніби борців на спільному антиколоніяльному ф р о н т і. Чоловий арабський щоденник в Каїро назвав цей виступ Хрущова втручанням у внутрішні справи Об'єднаної Арабської Республіки і пригадав Москві, що таких арабів-некомуністів, які ставляться до Совєтського Союзу „з любов'ю і пошаною", є куди більше, ніж комуністів, з чого виходило ясно, що Москва повинна рахуватися з державними проводами арабських держав, а не з арабськими комуністичними партіями. Водночас Нассер, як інформує преса, те саме заявив совєтському амбасадорові в Каїро. А втім, ця арабська реакція, видно, не переконала керівників теперішнього московського з'їзду, бо ось один з членів Президії компартії СССР, Нурідтін Мухітдінов, що їздив був у таємній місії до Каїро, тепер повторив перестороги, щоб невтральні країни не піддавалися на інтриги. — Тіта.

Червона Москва продовжує імперіяльну російську закордонну політику, яка дійсно час від часу жертвує місцевими комуністами в ім'я добрих стосунків з даними антикомуністичними державними урядами. Але це буває лише епізодично, як короткотривалий тактичний хід. А Хрущов і кумпанія не перестають ніколи бути комуністами. Це пуста мрія деяких нечисленних наївних політиків, що Совєти обмежаться журбою за добробут своїх нещасних громадян і не цікавитимуться світовою революцією ,сіянням незгоди між державами та підриванням держав ізсередини. Російський імперіялізм і комунізм так сильно між собою пов'язані в системі Совєтського Союзу, що ні його закордонна політика не може цих двох ділянок розмежувати, ні тим паче всі інші держави не можуть „не визнавати" комуністичного чинника у своїх взаєминах з СССР .

Совєтська політика на Середньому Сході не є тотожна з політикою Об'єднаної Арабської Республіки та її президента Нассера. Совєти не бажають собі об'єднання всього арабського світу під кермою Єгипту, дармащо підтримують Єгипет і Нассера проти Тунісії Габіба Бурґуїби і Марокко Мохаммеда V. Москва була проти об'єднання Сирії і Єгипту, і вона веде таку власну гру на терені середньосхідніх країн, яка дала б якнайбільші впливи тамошнім комуністам, а не арабським націоналістам. Можливо, що теперішній конфлікт між Москвою і Каїро минеться по лінії застереження Хрущова, що „ідеологічні розбіжності не повинні псувати добрих взаємин". А втім, цей теперішній конфлікт став мементо і для Нассера, і для всіх керівників „невтральних" країн, що співпрацювати з Москвою — це значить обов'язково також потурати комуністам у власному своєму краю і дозволяти їм підрізувати державний режим. Так дістьсяв Індонезії, частинно так дістьcя в Індії і на Цейльоні, і так само мусить діятись в Об'єднаній Арабській Республіці. А коли цього її керівники ще не зрозуміли, то Москва їм пригадала і напевно ще не раз пригадає.

ХРУЩОВ УМОСТИВСЯ НА ТРОНІ

Надзвичайний, 21-ий з'їзд московської компартії, скликаний Хрущовим у Москві, це лиш формально був надзвичайним: перший секретар КПСС скликав цей з'їзд для того, щоб він підсумував і апробував всю його дотеперішню діяльність і всі його реформи. І тому так пригадує цей з'їзд сталінський 17-ий „з'їзд переможців" 1934 року, на якому найгеніяльніший з вождів говорив про „докорінне перетворення країни", про „вирішальні успіхи" в реалізації першої п'ятирічки за чотири роки, про зміну статуту партії та інші речі, за які власне й надано йому досмертне звання найбільшого з геніїв. Щоправда, на тому „з'їзді переможців" головними доповідачами були також теперішні „вороги народу", чи пак за новою термінологією „відірванці від народу" Молотов і Каґанович, але . . . під совєтським місяцем чого тільки не трапляється.

Нікіта Хрущов відкрив 21 з'їзд промовою ,що тривала за малим не сім годин. Майже цовний робочий день. Статистики - аматори обчисляють цю його промову на 30,800 слів ,перетиканих космічними цифрами. П е р еказувати її зміст, звичайно ,немає сенсу, бо вона наскрізь пропаґандивно - рекламна, всі її цифри взято „зі стелі" і, як на наймудрішого, — вона зовсім не поважна. Однак, це зовсім не виключає того, що не один визначний політик на Заході старанно її студіюватиме ,дошукуючись у її глибинах відповідей на питання, які непокоять світ.

Головною темою в промові Хрущова була нова совєтська семирічка. Чому не п'ятирічка, як було досі? Щоб зарезервувати більше часу для здійснення дуже щедрих обіцянок? Але ж і обіцянки сумнівного характеру. Бо з наведених Хрущовим даних виходить, що й у 1965 році до комунізму залишиться ще дуже довга дорога, а з харчових продуктів населення СССР хібащо молока матиме подостатку. Хрущов признається, що „на душу населення потрібно буде, мабуть, після виконання семирічного пляну ще років із п'ять ,щоб наздогнати Америку в промисловій продукції". (Це — при умові, якщо Америка 12 років стоятиме на місці). Зате, змальовуючи привабливі перспективи майбутнього, Хрущов твердить, що в семирічному пляні „ставиться (тільки ставиться!) завдання при розподілі мешканевої площі здійснити перехід до того, щоб кожна родина (!) мала окреме мешкання". Ну.. де ж після того нещасній Америці з СССР переганятись !

Користуючись з того, що совєтському громадянинові годі перевірити правильність його тверджень, Хрущов дає волю своїй фантазії. „У капіталістичних країнах, — каже він, — нема нікому ніякого діла до трудової людини, до її здоров'я і життя . . . А от в СССР найнижча в світі смертність і найвищий приріст населення. В СССР буде найкоротший у світі робочий день і найкоротший тиждень при одночасному рості добробуту...

В імені всіх підсовєтських народів Хрущов цинічно заявляє: „Мільйони наших громадян добровільно висловились за те, щоб на 20-25 років відкласти виплату по державних позиках . . . Вони повсякчасно відчувають на собі піклування держави, позбуваються прагнення до наживи, до приватної власности . . . Молодь їде освоювати нові землі, ведена шляхетними патріотичними почуттями. На заклик партії сотні тисяч юнаків і дівчат добровільно залишають свої рідні місця, їдуть у нові ,невідомі краї, хоч знають, що не матимуть там вигод, які мали вдома, що доведеться мешкати в шатрах . . .".

До числа сенсаційних заяв, виголошених Хрущовим, можна додати і його твердження про те, що „в Совєтському Союзі немає тепер фактів, щоб будь-кого притягали до суду за політичні злочини", і що „у нас немає тепер по тюрмах політичних в'язнів". Коли пригадати, що в совєтській юридичній термінології поняття „політичний в'язень" ніколи не існувало, то й ці твердження Хрущова серйозно трактувати не можна.

У своїй промові перший секретар КПСС рішуче підкреслив, що і в наступних сімох роках важка промисловість в Совєтському Союзі матиме пріоритет супроти легкої — значить, лінія партії на зброєння коштом всенародних злиднів і в майбутньому залишиться незмінною. Оправдуючи таку настанову, Хрущов наводить приклад з дореволюційним с е л я н и н о м, який бувало заощаджував на всьому, щоб придбати собі коня. Він, мовляв, знав, що як не матиме коня, то не зможе вести господарство. Але ж чи не глум то над підсовєтською людиною заявляти таке на 41-ому році революції, коли вже „побудовано соціялізм"!

Колгоспну систему Хрущов повністю схвалив. Щоправда, деякі галузі сільського господарства, — сказав він, — ще відстають, але відстають вони не тому, що колгоспна форма гальмує розвиток продуктивних сил, а тому, що зле використовується можливості, що їх дає колгоспна система. Така марксівсько-хрущовська діялектика навряд чи колгоспників задовольнить.

У своїй безмірній балакучості Хрущов раз-у-раз загаяться на слизьке. „Мирне економічне змагання" з капіталістичними країнами мішає він на купу з балістичними міжконтинентальними ракетами, якими вимахує, погрожуючи світові. А говорячи про те, що СССР у продукції

(Закінчення на стор. 3-ій)

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Кінець минулого й початок цього року проходив в ЗДА під знаком ювілейного святкування Листопада, 22-го січня й 40-ліття Державної Соборности. Особливо святочно проходили цього року традиційні вже молитви за Україну в обох Палатах Конгресу у Вашингтоні. Рівнож поодинокі міста, в яких живуть українці, відзначили ці дні вивішуванням поруч американського й українських прапорів.

Як відомо, в березні ц. р. буде саме 20 літ від подій і проголошення Д е р ж авности Карпатської України. Ця, помірно мала українська територія ,перед двадцяти роками потрясла свідомістю світу, зробила українську справу голосною в міжнароднім політичнім світі ,як рівнож була голосною і в українськім світі.

Як довідуємось, Карпатський Союз, організація карпатських українців в ЗДА, плянує відзначити цей ювілей окремою академією в день 15-го березня б. р. в Ню Йорку й інших містах, як Трентон, Шикаго, Клівленд та інші.

На цих академіях має бути прочитана й декляраця був. членів Уряду Карпатської України, в якій вони займуть становище до актуальних політичних проблем, зв'язаних з Карпатською Україною.

Славна доба Карпатської України є ще у всіх в живій пам'яті, як рівнож геройський спротив Січі й населення мадярській військовій окупації. На Карпатській Україні гинули й сини Галичини та Наддніпрянщини й своєю кров'ю освятили Українську Державну Соборність, ювілей якої обходили наші громади ЗДА.

Карпатські українці вповні заслуговують на те, щоби українське громадянство підтримало їх соборно - державні змагання та взяло якнайбільшу участь у цих святкуваннях.

В. Ш.

БАРВІНОК В ЕНЦИКЛОПЕДІЇ БРИТАНІКА

У відомій на цілий світ Енциклопедії Британіка (24 т.) вже кілька літ під ряд у кожнім новім виданні (і в 1958 р.) повторюється та сама помилка. Під гаслом широковідомої у нас рослини барвінок, а по-англійськи парвінк, первінкл (Periwinkle) подано, між іншим, що ця англійська назва рослини походить від первоцвєт. Таке необґрунтоване, тенденційно - неправильне пояснення цього гасла в солідній і поважній енциклопедії здивує кожного навіть любителя природи, а в росіянина природника напевно викличе злорадну усмішку. Мається враження ,що це гасло подав хтось умисно, щоб підважити повагу Енциклопедії Британіка, ба й до британської науки природознавства, що стояла і стоїть незрівняно вище тієї ж науки в Росії.

Поки в Е. Б. ця помилка буде виправлена (спростовання вислано), для українських читачів Е. Б. буде цікаво знати, як це гасло має бути правильно подане. Отже, англійська назва барвінку-первінкл походить ще від старої латинської назви цієї рослини, взятої у вченого Плінія Сек., що жив в 29 - 79 рр. по Христі. Він уперше назвав цю рослину вінкапервінка. Англійці, як звичайно, цю довгу назву скоротили, відкинувши першу частину слова, а кінець дещо змінивши. Назва вийшла просто і легко. І зовсім не при чому тут російський первоцвєт, що відноситься цілком до іншої рослини — примульки.

На рослину барвінок у росіян довго не було своєї назви. Лише за Петра І вони без зміни узяли її, як і багато інших назв. рослин, від українців і до сьогодні так її й називають — барвінок (не барвєнок). Що українська назва появилась далеко раніше від російської, маємо докази: в українській усній словесності, в обрядових піснях, колядах, веснянках та ін. про барвінок часто згадується. В новіших піснях про барвінок співається аж забагато. Нічого подібного не здибаємо в старих російських билінах чи й народніх піснях. А треба підкреслити, що більшість українських коляд та обрядових пісень, як відомо, походить ще з дохристиянської доби, коли Росії ще й на світі не було, не то що на якійсь старій мапі. На старих мапах можна було здибати Русь, Рутенію, Роксоланію (як часто називали нашу країну чужинці). Та й сама англійська назва первінкл, парвінк уперше здибається в 1306 році, коли Росія називалась Московія (Московське князівство до 16-го ст.). Отже ще дивніше, як англійці могли взяти назву від неіснуючої і нікому не відомої в ті часи „Рашен".

Вже меншим гріхом було б, якби Е. Б. подала, що англійська назва барвінку походить від назви української, бо обидві назви подібні (барвінок — парвінк), походять з одного джерела і відносяться до тої ж самої рослини. Ішло б лише про те, хто перший позичив назву від Плінія?

Припускаємо, що ботанік з Енциклопедії Британіка це один із багатьох невилікуваних русофілів, що не знає ані історії Московії - Росії, ані російської номенклятури рослин.

М.Боровський
(Вінніпеґ)

КОЛИ ГАЙ...

Коли гай на обрію квітне,
То здається очам,
Що розкішне царство блакитне
Розгортається там.

А наближ його володіння,
Десь подінеться синь.
Далечінь тому лише синя,
Що вона далечінь.

О. СТЕФАНОВИЧ

О. Червона-Животко

МЕРІ ЛИНКОЛН

(2)

Сестра Мері була одружена із сином іллинойського губернатора Едвардса, дім якого у Спрінґфілді був найбільшим і найкращим. Власне в тому домі збиралася молодь для забав. Весела Мері була душею товариства, мала перед ким показувати свої сукні і досхочу танцювати.

До перенесе н н я столиці Іллинойсу з В а н далії до Спрінґфілду багато спричинився Линколн, що працював у стейтовому законодавчому уряді. Він вірив у його майбутність, яку, до речі, перехопило пізніше Шикаґо. До того міста у 1837 році наймлюю конячиною, обтяжений двома торбами із статками і боргами, залишеними на місці останнього побуту, приїхав Линколн по одержанні права на правничу практику. Постать Линколна дико вирізнялась від молодих людей, які збирались у Едвардсів. Його величезні руки висувались із коротких рукавів, а ногавиці скорченого від негод убрання спинались далеко вище від скарпеток. Чо р н е волосся їжилось, покреслене виразистими лініями обличчя гумористично ґримасувало і вся його велетенська постать на шість футів і чотири інчі заввишки виглядала ґротесково.

Попавши у дівочий квітник, Линколн вигукнув: „Хлопці! Які ці дівчата чепурні!" На нього не можна було не звернути увагу, і Мері звернула вже десь на громадських виступах. Запрошенням він був зобов'яз а н и й її заходам. Линколн запросив Мері до танцю і вона пішла. Танцювала вона знаменито. — так добре, як погано танцював Линколн. Так зав'язався роман, який за два роки — 18 листопада 1842 року — завершився одруженням. Мері тоді мала 24 роки, а Линколн 33. За ним був уже довгий шлях жорстокої боротьби за існування і виснажливих намагань вирватися з свого примітивного становища у вищі сфери.

Рід Линколнів походив з англійських квейкерів. Були це прості роботяги, яким не щастило на новій землі. Всі їх починання йшли нанівець- — то повінь, то жорстока зима нищили врожай. Родина знімалася з місця і йшла далі в дичавину. Була це одна із тисяч родин, яким Новий Світ показав своє суворе обличчя. Вже погляд на рублену хату, де народився Линколн, промовляє подібно, як погляд на хату Шевченка. З дитинства тяжка праця витягала жили на руках Линколна. В тому самому році, коли в панському палаці в Конектикаті народилась Мері Тод, у дичавині Індіяни померла від пошести мати Линколна у віці 34 років. До хати прийшла мачуха із своїми трьома дітьми. Малий мав щастя — жінка була добра, і Линколн ніколи того не забув.

Отже, належав Линколн до покоління піонерів, яке дичавіло в мандрах. Це лишило на ньому сліди на все життя. Він ніколи не перейняв товариських манер, одягався неохайно, не мав системи в праці, приймав дивоглядні пози для своєї довжелезної постаті і був леґендарно розсіяний. Вершком розсіяности є епізод із згубленою з возика дитиною. Дитина верещала, але заглиблений у свої думки Линколн їхав далі. Щодо манер, то занотовано масу різних дивоглядів. Характеристичним можна вважати авдієнцію у Линколна пані Корделії Гарвей, яка прийшла в справі будови шпиталів. Ці відвідини мудрої, гарної жінки були приємні Линколнові, і він навіть почервонів від її компліменту, до речі спровокованого ним самим, але, приймаючи цю коректну, стриману жінку, чоловіка якої недавно було вбито, Линколн сидів, перекинувши ногу за поруччя крісла. З такими манерами не міг він імпонувати вихованим людям. Взагалі мав він багато в собі такого, що могло іритувати жінку в щоденному житті.

Ось таким Абрагам Линколн і маленька пухка та рожева Мері стали до шлюбу. Кожне повторило приписані формули і обітниці, але й тут не обійшлося без гумористичного епізоду. Коли молодий повторював формулу про спільність усіх маєтків з дружиною, пастор і свідки розсміялись — молодий бо, крім боргів, не мав нічого. По шлюбі молоді влаштувалися в готелі Глоб, де жили на повному утриманні. Там Мері завагітніла і рівно за 9 місяців мінус три дні породила сина. Це було погане місце для вагітної жінки — неспокій, вічні дзвінки, відсутність затишку, а з дитиною то й зовсім не можна було жити. Линколн одразу вибрався на свої об'їзди, і Мері лишилась сама. Пізніше вона знайшла собі окреме помешкання, а в 1844 році молоді вже мали свій дімок. Однак, господарити треба було на малі гроші, а Мері того не вміла. Послугу трудно було знайти, і вона не трималась. Треба було на всіх шити, варити, прати, а часом і доїти корову. Все це Мері мусіла робити своїми випещеними руками. Життя притискало. Помагав батько, який к у п и в для неї 80 акрів землі, як віно. Линколн їздив у справах і то так багато, що з усіх років, прожитих у Спрінґфілді, половину його не було вдома.

В 1846 році народився другий синок, Едді. В тім самім році блиснула надія на краще — Линколна обрано до Конґресу. Мері оживилась і вибралась із чоловіком до Вашинґтону. Там розцвіли надії на широке життя, гостини, балі. Але прийшло розчарування — ніхто не звертав на неї уваги, а давні знайомі були зайняті своїми справами. Жити довелось у готелі, чоловік не мав на неї часу, і так Мері довелося виїхати до рідні у Лексінґтоні, а потім додому.

Термін у Конґресі скінчився 4 вересня 1849 року, а першого лютого 1850 року помер їх синок Едді. Цей удар потряс обох. Місце Едді того таки року заступив третій син, Вільям, дитина найбільш талановита і схожа на батька. Остання дитина народилась у 1853 році. Цей мізинчик Томас, за велику голову названий батьком Тад (пуголовок), мав поважну ваду мови і через те був ще більше любленим, як інші діти.

У 1855 році Мері знову мала дуже гострі переживання — Линколн кандидував до Сенату і не пройшов лише малою кількістю голосів. Мері підозрівала якісь махінації в тому, коли Линколн віддав свої голоси іншому кандидатові, для того, щоб не пустити демократа. Вони порвали дружні взаємини з ним і його родиною. На роки після того припадає найчорніша депресія Линколна, до якої завжди мав він нахил. Над родиною наче хмара висіла. Однак, в політичному житті настали зміни, які оживили Линколна. Він узявся за працю, став активним, і тоді відбувся знаменитий двобій його з провідником демократів Стівеном Даґлесом, який приніс Линколнові велику популярність, а внаслідок того — номінацію на президента від Республіканської партії. Вибори скінчились тріюмфом, і Мері стала першою панею велетенської держави.

ХРУЩОВ УМОСТИВСЯ НА ТРОНІ

(Закінчення зі стор. 2)

важкого промислу вийшов на рівень ЗДА, замовчує про те, що в минулому році сам він, а в цьому році його комівояжер Мікоян зверталися до Америки по кредити, щоб з тих кредитів купувати в тій же Америці машини.

Цікавим моментом у промові Хрущова є те, що він „відважується" пригадувати прилюдно критичні завваги „закордонних противників" щодо пляну нової семирічки, завваги, очевидно, однозвучні з тими, які можна почути від совєтських громадян. Це — зокрема те, що розвиток важкої промисловости зв'язаний в СССР з величезними жертвами населення, що освоєння нових земель не відбувається в добровільному порядку, що перебудова шкільної системи викликана передусім недостачею в країні робітної сили, яку совєтський режим хоче надолужити фізичною працею школярів-підлітків. Але від усіх цих закидів Хрущов просто відмахується рукою. Куди більше непокоїть його, очевидно, те, що „деякі наші працівники недоцінюють шкідливости буржуазних впливів на радянську молодь. Але це, — алярмує Хрущов, — помилка. Ми не повинні іґнорувати можливість буржуазних впливів і мусимо вести боротьбу проти проникання в середовище радянських людей, особливо в середовище молоді, чужих впливів.

Уже зовсім непереконливо звучать сьогодні з кремлівської трибуни терті й перетерті большевицькі сентенції про „героїчні подвиги будівників комунізму" ,про „високі принципи комуністичної моралі", про „формування людини комуністичного суспільства" і т. д. Ці гасла нікого вже не можуть тепер запалювати, і тому Хрущов приділив їм у своїй промові зовсім мало місця. Практичний політик-демагог, він основну увагу звертав не на теорії Маркса-Леніна, в яких, мабуть, не почуває себе добре підкованим, а на пекучі питання поточної політики. І тому так довго і з такою люттю кидався на „американських монополістів", „відроджуваний ґерманський імперіялізм", „аґресивне" НАТО. Гостру атаку повів він також проти „югославських ревізіоністів", які, мовляв, заперечують конечність клясової міжнародної солідарности і запевняють усіх, що в світі існують лише два бльоки, два військові табори. „Алеж усім відомо, — дивувався Хрущов, — що соціялістичний табір це не військовий табір, а ... співдружність рівноправних народів..." Ревізіонізм ще недобитий, — з притиском констатував Хрущов, киваючи головою вже й на польських і на своїх власних, внутрішніх ревізіоністів, догматистів та сектантів, які, мовляв, гальмують розвиток теорії марксизму-ленінізму. Звичайно, до цієї категорії відступників від комунізму зачисляє перший секретар КПСС і „антипартійну групу", над якою переводиться тепер окрему розправу.

На 21-му з'їзді московської компартії, на якому в характері почесного гостя виступав Чу Ен-лай, а в ролі бідних родичів делеґації 70-ох компартій з різних країн світу, Хрущов заграв ва-банк. На стіл кинув він усі свої реформи, які перевів від часу смерти Сталіна, кинув самого себе. І з'їзд усі його реформи апробував і оваційно схвалив. Таким чином непомильного і наймудрішого з мудрих Хрущова „короновано". Відтепер він у комуністичній ієрархії став поруч із Леніним і Сталіним. Його реформи і його досягнення — перебудова організації управління промисловістю, реорганізація машино - тракторних станцій, освоєння цілинних земель ,зміна системи сільсько - господарських заготівель і перебудова системи народної освіти — разом із 21-им з'їздом КПСС ввійдуть в офіційну історію комуністичного руху, як „великі" чи „грандіозні". А вже совєтські історики подбають ,щоб усе те спрепарувати в дусі соціялістичного реализму.

Новий „хазяїн" засів у Кремлі з ногами на троні московських царів, на троні Леніна - Сталіна, щоб продовжувати їхню справу. **В. С-ко**

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Кентон, Огайо

День Української Незалежности і Соборности

Рік тому Відділ УККА за співпрацею окремих громадян та організацій започаткував заходи перед місцевою владою про проголошення „Українського Дня" в цьому гарному, індустріяльному місті, яке нараховує 150 тисяч населення. В історії цього міста і української громади вперше в цьому році підписано проклямацію „Українського Дня", яка випала на 41-річницю проголошення злуки всіх земель в одну ні від кого незалежні Українську Державу.

Вже 4-го січня 1959 делеґація УККА, на чолі з парохом місцевої української католицької церкви о. Тарасом Дурбаком, відвідала міську управу та передала потрібні матеріяли для проклямації, та український прапор. А 20 січня отримали від мейора міста п. Чарлза Л. Бабкака, офіційне запрошення на підписання проклямації „Українського Дня". Наступного дня прибула делеґація в складі інж. М. Яновича, п-ні Л. Музички, п. І. Фінковята та п. В. Печенюка. На жаль, не зміг прибути парох місцевої церкви, через несприятливу погоду. Під час офіційного підписання проклямації „Українського Дня" зроблено спільну фотознімку, на що п. мейор запросив фоторепортера.

По підписанні проклямації мейор Ч. Бабкак сказав, що він симпатизує і радо допомагає всім, хто бореться за волю свого народу, з якого походить. Цим п. мейор Чарлз Бабкак підкреслив, що він є носієм ідей вольностей й великих синів цієї вільної, Богом даної землі Джорджа Вашинґтона і Абрагама Линкольна. Найліпшим доказом американського духа волі було відмовлення ним прийняти на авдієнцію індустріяльну місію з СССР, яка мандрувала американськими індустріяльними містами в листопаді минулого року. Посадник сердечно перепросив делеґацію, що не може повністю виконати нашого прохання про вивішення українського національного прапора, бо не має де вивісити навіть американського прапора (будують новий дім). Але ми віримо, що на наступний рік таки замає наш синьо-жовтий прапор, дороговказ боротьби за волю і незалежність української держави.

Відділ УККА в Кентоні взяв активну участь в підписанні проклямації „Українського Дня" в стейті Огайо, яке відбулося 13-го січня в Колумбус, Огайо, доконане тількищо заприсяженим губернатором п. М. Ді Саллем (про що вже було в пресі). Від Відділу був делеґований до Колумбусу п. інж. М. Янович, який найбільше витратив також енерґії на терені міста Кентону в справі проголошення „Українського Дня". Своїм виясненням він здобув більше авторитету і зрозуміння перед місцевою владою та пресою для української визвольної справи. Треба також згадати про гарне виконання українських прапорів, які пошила п-ні Віра Фінков'ят для „Українського Дня" без ніякої винагороди, за що складаємо їй щиросердечну подяку.

Екзекутива Відділу УККА в Кентоні складає також подяку п. М. Яновичеві та всім тим громадянам, та організаціям, які брали активну участь в заходах проголошення „Українського Дня".

В. П.

Ню Йорк, Н. Й.

25-річчя громадської праці

14-го грудня 1958 відзначило Т-во „Самостійний Золотий Хрест" в Ню Йорку 25-ліття свого існування. Влаштоване свято, що відбулося в Народному Домі, було одночасно й виразом признання для довголітньої праці першої голови-основниці Т-ва п. Анни Середи, як теж членкиньосновниць, пань Ольги Пельц, Катерини Морґан, Марії Близнак та Катерини Сабали.

Теперішня голова „Самостійного Золотого Хреста" в Ню Йорку, п. Станислава Гурин, привітала приявних членкинь і запрошених гостей, і попросила до слова п. мґр. Ольгу Калинову, що виголосила коротку доповідь про історію Т-ва. Доповідачка підкреслила заслуги та великий вклад громадської праці основниць. Дальше подала перегляд праці Т-ва на підставі протоколів та касових книг. Там була й видатна поміч красві під час визвольних змагань, часів Карпатської України, поміч скитальцям, жертвам повені й найновіші збірки на інвалідів при співпраці з ОбВУА.

За цю тиху, незамітну, але послідовну й успішну працю Т-ва, членкині вибрали пані Анну Середу — почесною головою „Самостійного Золотого Хреста". В доказ признання її заслуг в громадській праці пластунки Ляля Витвицька і Ляля Пришляк передали п. Середі китицю квітів та пам'яткову кришталову чашу. Пані Ірина Голюкова вручила теж китиці квітів основницям.

В святі взяв участь пластовий кружок бандуристів під проводом п. В. Гайдука й малі танцюристи школи Авраменка. Люба Назаркевич відтанцювала ґраціозно танок „Гонивітер". Ляля Витвицька, Л. Пришляк і М. Подоляк віддеклямували вірш „До матері", а бандуристи відіграли в'язанку народних пісень.

Цей милий вечер закінчився споминами членів про цікаві моменти праці Т-ва. Передавали їх пані Середа, М. Близнак, Копчак та інші. При тій нагоді учасниці вечора зложили 30 долярів на добродійні цілі.

С. Г.

Клівленд, Огайо

Річні Збори 336-го Відділу УНС

Річні збори Т-ва „Сокіл" Відділ 336 УНС відбулися 11 січня 1959 року. Зійшлося досить поважне число членів і вислухали звіт уряду за 1958 рік, де Контрольна Комісія потвердила, що стан касовий знаходиться в порядку, за що всі присутні члени дали вотум довір'я уступаючій екзекутиві. Постановлено внесок, щоб той самий уряд остав на 1959 рік, і на це всі присутні члени згодилися. Відчитано відозву з УККомітету про вибір делеґата на Конґрес до Вашинґтону. Після дискусії члени рішили, щоб не висилати делеґата на Конґрес, а ті гроші дати на народну ціль. Вирішили вислати до Українського Конґресового Комітету 30 дол., Українського Запомогового Комітету — 10 дол., на українську школу в Клівленді — 5 дол., і на Музей в Клівленді 5 дол., разом 50 дол. Зобов'язано членство доложити усіх сил в приєднуванні нових членів в 65-літнім ювілею Батька Союзу. Багато наших людей вже вписані в члени УНСоюзу, — але покидають свою асекурацію. А багато ще таких, які собі легковажать і не хочуть жадного забезпечення. От недавно в нас помер молодий чоловік, який не вірив в жадну асекурацію. Оставив родину, та й не було за що бідного чоловіка похоронити, але знайшлися добрі люди і зложили свої жертви на похорон. То може бути добра наука для таких легковажних людей, які не хочуть жадної асекурації. Вони кажуть: „Ми ще не хочемо вмирати". Але людина не подумає, що смерть не вибирає, чи старий чи молодий, але однаково забирає. Хоч людина вложить кілька сот долярів до банку, то прийде якась недуга, треба заплатити за шпиталь, лікареві та й родина остає без цента. Тепер є добра нагода, бо УНСоюз відзначає свій 65-літній ювілей своєї праці. Він помагав тисячам вдів і сиріт в їх нещастю і дальше буде помагати в їх потребі. Так нехай кожний українець і українка добре роздумають і впишуться самі і свої діти і внуки в цім році до Союзу, щоб УНСоюз цього року зріс до стотисяч членів.

Григорій Кисіль,
секретар 336 Відділу

Українська Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149 2-nd Av.

З Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, дня 13-го лютого ц. р., в приміщенні Клюбу відбудеться третій концерт Романа Рудницького із серії „Архитвори для фортепіяна". В програмі концерту твори романтиків — Шуберта, Шопена, Шумана і Ліста. Пояснення до програми подаватиме д-р Антін Рудницький. Початок о год. 8-ій вечора.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У ЗДА

влаштовує Наукове Засідання Історичної Секції УВАН у ЗДА з доповіддю Богдана Кравцева: „Маковський і Боплян — основоположники картографії України". Доповідь буде ілюстрована показом оригінальних мап і копій обидвох картографів. — Засідання відбудеться в будинку Українського Інституту в Америці, 2 Іст 79 вул., Н. Й., в неділю, дня 15-го лютого 1959 року, о 6-ій год. веч.

Керівництво Секції.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що з нагоди 65-річчя „Свободи" надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на її фонд та на фонд її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК Ч. 19.

Д-р Б. Макарушка, Бруклин	$ 10.00	С. Баксович, Джамейка	2.00
Я. Стасюк, Ню Йорк	9.00	А. Процак, Ґарфілд	2.00
П. Базик, Монтреал	5.00	Р. Чавс, Йонкерс	2.00
К. Гушало, Садл Рівер	5.00	М. Боґда, Акрон	2.00
І. Тріщук, Рачестер	5.00	І. Доцяк, Гаверфорд	2.00
М. Гороховяцка, Лейквуд	5.00	С. Лапчак, Монтреал	2.00
Д-р С. Тимків, Салісбурі	5.00	М. Бакай, Вґілрайт	1.00
М. Куштіренко, Фила.	5.00	Д-р Ю. Бережницький, Фила	1.00
І. Татарчук, Бренч	5.00	А. Блискун, Лорейн	1.00
Т. Николайчук, Ню Брітейн	5.00	Н. Чолій, Йонкерс	1.00
М. Токар, Рачестер	4.00	Д. Малецький, Н. Провіденс	1.00
І. Вілас, Клівленд	4.00	М. Фірман, Вунсакет	1.00
М. Макарчук, Ню Йорк	4.00	В. Бурак, Вунсакет	1.00
Д-р А. Мацюрак, Кардінґтон	4.00	С. Балишак, Обурн	1.00
Й. Гармич Йонґставн	4.00	Л. Бобак, Россфорд	1.00
В. Кучкуда, Седар Ґров	4.00	П. Білий, Обурн	1.00
Я. Мак, Шикаґо	4.00	В. Супрун, Лорейн	1.00
В. Гнатюк, Балтімор	4.00	І. Мадзік, Дербі	1.00
Д. Войтович, Йонґставн	4.00	П. Сильчак, Лос Анджелес	1.00
О. Якимів, Гартфорд	4.00	В. Шейда, Гемпстед	1.00
Б. Пруц, Боффало	4.00	Г. Сойкевич, Пеквіл	1.00
А. Маланчук, Ню Гейвен	4.00	Д-р І. Сорока, Бріджпорт	1.00
А. Приймак, Сан Бруно	4.00	М. Гладьо, Йонґставн	1.00
П. Коситик, Джерзі Сіті	4.00	І. Гассак, Істон	1.00
О. Дзєиюк, Шикаґо	4.00	В. Гіряк, Барто	1.00
К. Панас, Ґері	4.00	А. Кіт, Шикаґо	1.00
І. Мельничук, Голивуд	4.00	О. Куріца, Шикаґо	1.00
М. Маланяк, Клівленд	4.00	В. Захарків, Балтімор	1.00
М. Черевко, Квінс Бил	4.00	Й. Кодний, Ютика	1.00
Й. Орлінський, Лос Андж.	3.00	С. Коваль, Шикаґо	1.00
Я. Прачун, Ошава	3.00	Я. Козуб, Міннеаполіс	1.00
П. Топольницький, Гастінґс он Гадсон	3.00	М. Куртик, Гартфорд	1.00
Р. Скоробагатий, Ню Йорк	3.00	С. Кривен, Лонґ А. Сіті	1.00
М. Сірман, Рарітан	3.00	В. Копитко, Вунсакет	100
Г. Б., Торонто	3.00	М. Настин, Джамейка Пл.	1.00
Ю. Митьо, Мишиґен Сіті	3.00	о. В. Коваленко, Мілвіл	1.00
Г. Маґун, Воррен	3.00	Г. Кудін, Вінеленд	1.00
І. Бачинський, Трой	2.00	Г. Баран, Питсбурґ	1.00
Ф. Маркевич, Шикаґо	2.00	О. Цєпдий, Толідо	1.00
Т. Суцик, Брістоль	2.00	Ф. Турко, Филаделфія	1.00
Д-р Сеница, Шикаґо	2.00	В. Кінаш, Ошава	1.00
Т. Зопко, Бікон Фолс	2.00	І. Бассараба, Торонто	1.00
Ю. Грицько, Брейнґвіл	2.00	Д-р Ю. Сороківський, Сан Франсіско	1.00
В. Федін, Елизабет	2.00	В. Винничук, Ньютон	1.00
С. Формашок, Шикаґо	2.00	М. Лихолат, Флінт	1.00
К. Фалендиш, Бруклин	2.00	В. Дуб, Бунтон	1.00
Н. Міц, Стов	2.00	М. Дунаєвський, Дірборн	1.00
І. Романчук, Мирна	2.00	О. Бедрій, Покіпсі	1.00
П. Зботаній, Ґренд Репідс	2.00	М. Шмайда, Ню Брітейн	1.00
Н. Варрій, Стретфорд	2.00	Т. Лещан, Ню Гейвен	1.00
О. Діділовський, Елизабет	2.00	В. Данилюк, Боффало	1.00
П. Дебайло, Дунелен	2.00	О. Злуко, Честер	1.00
А. Кірілюк, Галлік	2.00	І. Малко, Бруклин	1.00
І. Прокоп, Едмонтон	2.00	Е. Винярський, Фила.	1.00
О. Вареница, Шикаґо	2.00	Р. Сас, Филаделфія	1.00
Л. Ґреґорет, Ст. Пол	2.00	А. Васюта, Филаделфія	1.00
П. Кондзєльський, Пасейк	2.00	І. Гіриняк, Ню Йорк	1.00
Ю. Коба, Рачестер	2.00	П. Васильчак, Фріденс	1.00
В. Осадчук, Ню Маркет	2.00	В. Сольчаник, Ірвінґтон	1.00
І. Демків, Ню Йорк	2.00	Б. Козак, Гартфорд	1.00
В. Чучман, Амстердам	2.00	Т. Середа, Филаделфія	1.00
Р. Чагарин, Вунсакет	2.00	А. К., Клівленд	1.00
А. Левкович, Колюмбус	2.00		
А. Шашло, Дітройт	2.00	Разом	$ 285,00
Н. Кріль, Сан Валей	2.00	Раніше проголошено	$ 4,560,95
Д-р П. Хрептовський, Амстердам	2.00	Разом	$ 4,845,95

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

Картинна ґалерія „Ми і Світ" в Торонті

Досі не було в нас ще постійного контакту поміж громадянством і мистцями. Загал мав змогу бачити твори українських мистців тільки під час виставок, які відбуваються вряди-годи лиш по більших центрах українського життя на еміґрації. Також і мистці, поза колом своїх знайомих, мали змогу продавати свої картини тільки на виставках, при чому короткий час тривання виставок часто не давав змоги декому навіть і подумати про потребу купна картини.

В нас не було досі постійної картинної ґалерії, тобто постійної крамниці, яка займалась би продажем картин українських мистців. Не було її на еміґрації і, мабуть, не було її досі й на українських землях. Львів не мав її напевно, а в підсовєтських умовинах не могло її бути також на терені УССР.

Тому слід тепер привітати як подію справді першої ваги в культурному українському житті постання першої Української Картинної Галерії „Ми і Світ" у Торонті, що її ініціяторами і власниками є Микола й Ольга Колянківські, видавці популярного журналу-магазину „Ми і Світ".

Продаж картин, зокрема картин українських мистців, не є ще такою поширеною в нас, щоб можна було рахувати на доходовість такого підприємства. Хоч вже щораз більше буває таких українських родин, які відчувають потребу картин на стінах своїх хат, то все ж ця перша наша ґалерія може покищо існувати тільки завдяки тому, що Колянківські вміли об'єднати її з іншими своїми підприємствами, видавництвом й інститутом краси пані Ольги Колянківської.

Набувши власний дім, Колянківські віддали в ньому під картини половину партеру та весь перший поверх. Це дає вже змогу показати покупцеві десятки й сотні картин, розвішених по стінах.

Під цю пору в картинній ґалерії „Ми і Світ" знаходяться картини таких наших відомих мистців, як Олекси Грищенка, Василя Кричевського, Миколи Кричевського, Петра Мегика, І. Кубарського, Мирона Левицького, Софії Омельченко-Зарицької, Миколи Бідняка, П. Маґденка, Струвера і т. д. Ґалерія постійно поповнюється новими іменами мистців.

Центральне положення міста Торонта дасть напевно змогу користуватися цією ґалерією українському громадянству не тільки того міста, але й не надто віддалених таких центрів як Ню Йорк, Филаделфія, Шикаґо, Дітройт, Боффало та низки канадійських міст.

Колянківські рахують також на продаж картин кореспонденційною дорогою при допомозі фотографій і детальних описів картин. Можливо, що будуть також влаштовувані виставки по більших центрах.

Для чужинних покупців плянується видання каталогів англійською і французькою мовами, де будуть подані репродукції, важливіші критики і біографічні дані про мистців.

И. Н.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

НЮАРК, Н. Дж. — Тов. Зап. Січ, Відділ 371, повідомляє, що місячні збори відбудуться в п'ятницю, 13 лютого 1959, в г. 8 веч., в Січовій Салі. Прохається членів Відділу приносити свої вкладки на збори, як також платити що місяця. — І. Оверко, предс., П. Заболоцький, кас., Ю. Баранюк, секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. — Б-во св. Димитрія, Відділ 288, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 15-го лютого о год. 11-ій рано в церковній залі. Буде звіт контролі. Проситься членів прибути і вирівнати свої річні і місячні вкладки. На річних зборах вибрано таку управу: А. Данилюк, предсідник, В. Заґвоський, кас., Д. Мушастий, секр., Р. Гарас, В. Когут, І. Віланич контр. комісія, І. Гойзан і І. Престаш, надзирателі хворих. Адреса секретаря: Дмітрі Мушасти, 1213 Стенгоп Ст., Бетлегем, Па.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Управа 83 Відд. ім. Ів. Франка, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю 15-го лютого б. р., о год. 1 по пол., в Укр. Горож. Клюбі, при Френклин вул. Проситься всіх членів прибути і вирівнати вкладки. Членів, які не можуть прибути на збори, проситься вислати належитість до секретаря рекорд., або „Моні Ордер" перед 25-тим лютим. — Р. Карбівник, предс., С. Чорномаз, кас. Ст. Гавриш, секретар.

ГАРТФОРД, Конн. — Управа Братства св. Івана Хрестителя, Відд. 277, подає до відома членів, що Місячні заг. збори Відділу відбудуться дня 14 лютого ц. р., в суботу, о годині 7-ій веч. в домівці Укр. Амер. Горож. Клюбу при 51-53 Вгітморе Стр. Збірка вкладок того ж дня тамже від години 4-тої по полудні. Управа взиває членів, що залягають із вкладками, негайно вирівнати вкладки і не допускатися до суспензи. Управа апелює до членів Відділу, батьків дітей, що ходять до укр. вечірної школи: запренумеруйте дітям діточий журнал Веселку, що видає УНСоюз, 4.00 дол. річна передплата, можна сплачувати і ратами. Управа просить членів точно прибути на збори, бо є важні справи до обговорення і вирішення. — Управа.

ЮТИКА, Н. Й. — Повідомляється членів Відділу 484, ім. Т. Шевченка, що Місячні збори відбудуться в неділю, 15-го лютого 1959 р., по великій службі Божій в приміщенні церковної залі при 1108 Стейт вул. Всіх членів проситься прибути на ці, дуже важні збори. Звертається увагу довжникам, щоби вирівнали членські премії. Тому, що фін. секретар В. Запаранюк переходить на працю організатора УНСоюзу і у зв'язку з тим часто буде відсутним, членські премії можна вплачувати нововибраному скарбникові п. Василеві Зимові. Його адреса: 1119 Вебстер Евню, Ютіка, Н. Й. — Управа Відділу.

МАГЕНОЙ СІТИ, Па. — Відділ 305 Запорозька Січ, повідомляє членкинь і членів місцевих і позамісцевих прийти на збори в неділю 15-го людого, о годині 11.30, зараз по другій службі Божій, обов'язково усіх членкинь і членів прийти на означений час, бо будуть дуже важні справи до рішення і проситься дуже, щоб кожна члинкиня чи член, як не приведуть зі собою нового члена або дитини, то проситься мати на думці ім'я члена або родичів дитини і скажіть секретареві на зборах, а він радо піде по зборах з вами до члена або членкині і його радо впише до У. Н. Союзу і Відділу 305. — Управа.

ДІТРОЙТ, Миш. — Відділ 292 Братства ім. „Св. Хрестителя", повідомляє, що Місячні загальні сходини нашого Відділу відбудуться в дні 15-го лютого, год. 1.30 по полудні, в залі У. Н. Дому, при Мартін вул. З огляду на справи, які маємо полагодити, хочемо, щоб ми численно зустрілись на сходинах, й вибрали нового касира, бо вибраний касир місяць тому на Загальних Зборах зрезиґнував. Просимо також вирівняти свої залеглости, та вплачувати свої вкладки по сходинах, на руки фін. секретаря П. Федика. — Петро Кізел, голова; Дмитро Сулима, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Т-во „Український Народний Дім", 316 Відділ, повідомляє, своїх членів, що Місячні збори Т-ва відбудуться в четвер, 12 лютого 1959 р., в год. 8-ій вечором. На порядку нарад важливі справи. Присутність усіх членів побажана. Довгуючих членів просимо вирівнати свої залеглости. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Т-во Дарахівщина, Відділ 275, повідомляє своїх членів, що річні збори не відбулися 8-го січня, як було проголошено, з причини малого числа членів. Тому Річні Збори відбудуться в суботу, дня 14-го лютого ц. р., вечер, о годині 7-ій, в церковній залі. Проситься всіх членів взяти участь, вислухати звіту з минулого року та вибрати управу на 1959 рік. — Управа.

ПАСЕЙК, Н. Дж. — Уряд Товариства ім. Ів. Франка, Відділ 97, повідомляє своїх членів, що Звичайні збори відбудуться в неділю 15-го лютого ц. р., в церковній залі 45-47 Говп Евню, о год. 2-ій по пол. Проситься всіх членів прибути на ці збори, щоб знали ухвали із річних зборів. — В. Сметана, предс., В. Табачук, фін. секр., М. Мельник, рек. секр.

ШИКАҐО, Ілл. — Сестр. Благовіщення, Відділ 125, повідомляє членів, що на Річних Зборах, дня 21 грудня 1958, вибрано слідуючий уряд: п-ні Р. Рибак, голова, А. Савчин, містоголова, І. Подала фін. секр., П. Яворська, касієрка, О. Горох, рек. секр. Контрольна Комісія: п-ні А. Кукта, С. Стравник, Т. Струц. заст., О. Музика, Опікуни хворих: п-ні П. Генюк, С. Паньків, А. Поплавська. Рішено виасиґнувати з каси жертви на місцеві церкви, дітей в Европі, ЗУАДК, УКК, і сиротам у Филаделфії. Дальше рішено, щоби збори Відділу відбувалися в кожну третю неділю кожного місяця. Наступні збори відбудуються в неділю 15-го лютого, о год. 1-ій по полудні, в Союзовім Домі при 845 Н. Вестерн Евню. З огляду на важні справи, проситься членів прийти на вище означений час. — Левка Паньків, секр. річних зборів.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Тов. „Дністер", Відділ 3661, повідомляє своїм членів, що в суботу, дня 14-го лютого 1959 р., у власній домівці при 119 Евню „А" відбудуться Місячні збори Товариства вечором. На порядку важливі організаційно-обезпеченеві справи. Участь всіх членів побажана. — М. Менетич, предс., П. Кучма, фін. секр., В. Хоміцький, касир, Б. Левицький, рек. секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Т-во „Згода", Відділ 358, повідомляє усіх своїх членкинь, що Місячні і Річні збори відбудуться в неділю, 15-го лютого, о год. 2-ій по пол. в УНДомі на другім поверсі Вест 14-та вул. Просимо обов'язково прийти і вислухати звіти за 1958 рік і буде вибір уряду на 1959 рік. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Любов", Відділ 45, повідомляє своїх членів, що Збори відбудуться в неділю, дня 15-го лютого ц. р. Просимо членів прийти, а довгуючим пригадуємо, щоби вирівнали свої залеглості. Тут пригадуємо своїм членам довжникам: що вони спричинились своїм задовженням до того, що наше Т-во в минулому році доплатило до свого чекового конта суму $19.26. Тому, що гроші, які повинні бути на чековім конті і робити нам кредит, вони були на довжниках, щоби заплатити за довгуючих з наведених причин на будуче, коли член не запладить вкладки за 3 місяці, ми будемо мусіли зарахувати йому 3% від довгуючої суми за кожний місяць, отже просимо членів старатись не задовжуватись. — Т. Малик, предс., А. Гарасим, касир, М. Оеник, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Бр. Пресв. Діви Марії, Відділ 112, повідомляє, що Місячні збори відбудуться дня 15-го лютого 1959, в неділю по 3-ій і 4-ій Службі Божій. Просимо вирівнати вкладки, щоби не нарахувати на суспензу. — А. Купер, секр.

ШИКАҐО, Ілл. — Місячні збори Бр. св. Петра і Павла, Відділ 220, відбудуться в суботу, 14-го лютого, о год. 7.30 веч. в парохіяльній залі, там де все. Проситься всіх членів і члениць про численну участь. Збори будуть важні в справі бінґо, котре має відбутися 22-го лютого та багато інших справ до вирішення. Також пригадується всім членам, які мають яких знайомих або родини, щоби їх привели на збори, щоб їх вписати в члени до УНСоюзу. Довжники зволять вирівнати свої вкладки. — М. Хорів, предс., В. Мацьків, касир, Гр. Гарасим, секр.

Филаделфія, Па. — Відділ 397, повідомляє своїх членів, що побір вкладок є в суботу 14 лютого від год. 4—4-ої з пол. і в неділю 15-го лютого від год. 12—1.30 з пол. Напоминаємо всіх довгуючих вплатити свої залеглі вкладки, бо від тепер не будемо більше за нікого платити. — За Уряд: Іван Скочиляс, О. Штогрин.

ЧЕСТЕР, Па. — Тов. Т. Шевченка, Відділ 156, повідомляє членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 15-го лютого ц. р., в Громадськім Домі. Просимо, щоб всі члени були присутні, бо є важні справи до вирішення. Управа Відд. просить членів, що як хто має знайомих або родину, що ще не є в Союзі, просимо подати нам їх адреси, або приведіть до секретаря, то дістанете нагороду. — Н. Іщук, предс., В. Трач, кас., В. Новак, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Тов. Запорожська Січ, Відділ 367, відбудуться в неділю, 15-го лютого о 1.30 по пол., у церковній залі. Даємо до відома членам, що Валь є відкликаний з огляду на піст. Просимо, щоб всі члени явилися на зборах, бо є важні справи до вирішення. — Г. Лилак, предс., П. Дзюба, касир, В. Попович, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Т-во Укр. Клюб Поступовий, Відділ 70, повідомляє, що Річні збори відбулися 11 січня, а Уряд позістав той сам, що був: І Патуляк, предс., П. Костик, секр. і кас. Контрольори: І. Щур, С. Костів, а на всякий випадок як заступник П. Дмитриха. Збори будуть відбуватися у першу середу по десятім в УНДомі 90-96 Фліт Стріт. — П. Костик, секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Тов. ім. Івана Франка, Відділ 146 подає до відома, що збори будуть відбуватися що друга неділя в місяці: 15-го лютого, 15-го марта, 12-го квітня, 10-го травня, 14-го червня, 12-го липня, 9-го серпня, 13-го вересня, 11-го жовтня, 15-го листопада і 13-го грудня. Якщоб зайшла б яка перешкода, кожного повідомиться поштівками або в часописі. Проситься це оголошення запам'ятати. Збори відбуватимуться в Українськім Амер. Осередку, під чистом 2965 Карпентер Ст., завсіди 1.30 по пол. Також хто має знайомих або свої власні діти, чи родину, просимо привести на збори і вписати в члени Союзу або повідомити Уряд, що маєте кандидатів на членів. Зачнім цей Новий Рік, щоби кожний член приєднав принаймні одного члена. — Стефан Хомяк, секр.

ПАЛМЕРТОН, Па. — Братство св. о. Николая, Відділ 369, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 15-го лютого, о год. 4-ій по пол., в церковній залі. Проситься членів вирівнати свій довг. Уряд Відділу вибраний на 1959 рік: І. Климишин, предс., С. Деркач, секр., А. Деркач, касир. Контрольори: І. Колтонюк, П. Олива. — Управа Відділу.

ШИКАҐО, Ілл. — Тов. ім. Е. Коновальця, Відділ 423, повідомляє своїх членів, що Річні Загальні Збори відбудуться в неділю 15-го лютого 1959 р., о год. 12.30 по пол., в залі Української Бесіди при 2410 Вест Шикаґо Евню. Обов'язком всіх членів явитися на цих зборах. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглості. — Управа.

АЛЛЕНТАВН, Па. — Повідомляється членство Бр. св. Архистр. Михаїла, Відділ 147, що місячні сходини й наради відбудуться в неділю, 15-го лютого, в залі парафіяльній, під ч. 803 Н. Фронт Стріт, які точно почнеться о 2-ій годині по пол. Просимо всіх членів прибути. — Іван Заворський, секретар.

ШИКАҐО, Ілл. — Відділ 114, ім. св. Володимира, повідомляє всіх членів, що Річні Загальні Збори за діловий рік 1958 відбудуться в неділю 15-го лютого ц. р., о годині 12-ій в полудне, в парохіяльній залі св. Володимира при 2250 В. Кортез вулиці. На денному порядку: Звіти членів уступаючої Управи й Контрольної Комісії та вибір керуючих органів на діловий рік 1959. З огляду на важність справ в денному порядку, приявність усіх членів є обов'язкова. Якщо на визначений час не явиться, приписана статутом, потрібна скількість членів, тоді Загальні Річні Збори відбудуться о годину пізніше при всякій скількості приявних і будуть правосильними. — Микола Нікольс-Ткачук, голова; Володимир Бережан секретар.

МЕНВІЛ, Н. Дж. — Управа Т-ва ім. Т. Шевченка, Відділ 349, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, дня 15-го лютого ц. р., о год. 3-ій по пол., в домі Ветеранів, при вулиці Вашингтона. Порядок денний, буде поданий на початку зборів. З огляду на багато і важних справ з Головного Уряду УНС до полагодження ,як теж і місцевого Відділу, проситься точно і громадно прибути. — Управа.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Єдність", Відділ 163, повідомляє, що Річні збори відбулися 11-го січня, на яких вибрано слідуючу управу на 1959 рік: М. Курко, предс., М. Чикуга, заступник предс., Ст. Филик, фін. секр., Дм. Мисько, рек. секр., Ст. Гвіздь, В. Хром'як конт. комісія. Збори відбуватимуться в другу неділю по першім, в залі Гор. Клюбу, при 847 Френклин вул. Отже слідуючі збори відбудуться 8 лютого, о год. 1-ій по пол. Присутність всіх членів обов'язкова. Також пригадується довгуючим членам заглянути до вкладкової книжки та вирівнати залеглості в згаданому часі на зборах. — Управа Відділу.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, Відд. 36, повідомляє своїх членкинь, що Збори відбудуться в неділю, 15-го лютого, в год. 5-ій по пол. Просимо членкинь прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження і також просимо приєднувати нових членів до УННС і Сестриства. Довжних напоминається вирівнати свої довги. — Ева Геруля, предс., Марія Шварц, касир, С. Гунька, секр.

АСТОРІЯ, Л. Ай. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, Відд. 5, відбудуться в неділю, 15-го лютого, в год. 5-ій по пол., в залі укр. кат. Церкви Чесного Хреста 37-09 — 31 Евню. Просимо своїх членів і членкинь прибути на збори, бо є важні справи до рішення. Братство св. О. Николая звертається з просьбою до всіх українців і українок, які живуть в Асторії, щоб вписали до цього 5-го Відділу себе і своїх дітей. Просимо також довгуючих, щоб вирівнали свої залеглості. — І. Сидор, предс., А. Климишин, касир, П. Варнич, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. — Б-во св. О. Николая, Відділ 127, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 15-го лютого 1959 р., в церковній залі, при Филморе і Опенейда вул., зараз по співаній службі Божій. Подаємо до відома, що члени, які не були на Річних зборах, що Управа вповні перевибрана на 1959 рік. Проситься членів приходити на збори і платити свої вкладки та брати участь у зборах. Щоби не требав суспендувати, просимо памятати за свої обов'язки і вирівнати свій довг. Члени суспендовані по заплаченні свого довгу, будуть наново прийняті. Просимо зголошувати своїх дітей і знайомих в члени УННСоюзу. — І. Була, голова, П. Володка, фін. секр., п-ні М. Гаровус, касир, М. Левицький, рек. секр.

ГОРНЕЛ, Н. Й. — Б-во св. Арх. Михаїла, Відділ 215, подає до відома, що Річні збори відбулися дня 15 грудня 1958. На зборах вибрано новий уряд на 1959 рік в складі: І. Галаттю, предс., М. Кокувка, заст., М. Ґалаттю, касир, М. Кирдил, заст., Ів. Назар, секр., Іл. Назар, заст. Збори будуть відбуватися що третя неділя кожного місяця, о год. 2-ій по пол., в галі парафіяльній ч. 34 Гарт Стріт. Просимо членів платити вкладки на час, щоби можна висилати скоро до Голов. Канцелярії Союзу. — І. Галаттю, предс., М. Галаттю, касир, Ів. Назар, секр.

• РОЗШУКИ •

Марія Шелест в краю, пошукує брата
ПАВЛА ШЕЛЕСТА,
зі села Ковпин, пов. Броди. Хто знав би про нього, або він сам, прошу голоситися на адресу:
Joseph BUCHYNSKY
77 Dexter Street
Cumberland, R. I.
Заграничні часописи прошу передрукувати.

Ніна Полічепко розшукує своїх родичів:
П. Я. ПОЛІЧЕНКО,
І. І. ПОЛІЧЕНКО,
із села Ольшин, Коларовського р-ну, Мелітополь, та
ЗІНУ Н. ЦУРКАНЕНКО,
КИРИЛА В. ЦУРКАНЕНКО,
з хут. Цвітний, Краснопольський р-н, Ставропільщина.
Адреса:
Г. СНІГ
41 Gladstone Avenue
London, Ont., Canada

Марія Гундерук, зам. Кобилянська, пошукує своїх вуйків, Дмитра і Івана ГАЄВИХ, с. Стефана, з місц. Слобідка-Лісна, пов. Коломия, які живуть у ЗДА. Проситься їх, або тих, що знають про них, писати на адресу:
Stefan KOBYLANSKY
410 Carlton Street
St. Catharines, Ont., Canada

Генка ЯТВА пошукує братів та сестер. Старша сестра заміжня за Николаєм Слободяном. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати на адресу:
Paul LAPKEWYCZ
2293 Grayling
Detroit 12, Mich.

ТАРЗАН, ч. 4207. Нова жорстокість.

Сподіваючися не допустити до трагедії при допомозі звільнення здичілого слона, Тарзан повідрізував шнури.

Негайно після того Тантор скинув із себе поскручувані шнури, а тоді пробував пробити собі дорогу іклом через найбільшого вагарового слона!